

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Maioritate Et obedientia. Titvlvs XVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

tiam, vel offensam emendet, aliquatenus attendetur. Neque tunc etiam, si emendam inde habuerint, vel per eos iteriter, quod minus habeant competentem. Si autem praemissis servatis, capitulum, collegium, vel conventus alicujus ecclesiae ad cessationem eandem duxerint procedendum: extunc intra unius mensis spacium pars utraque, videlicet ii qui cessant, & illi etiam propter quorum factum à divinis cessatur (nisi superveniente concordia inter eos, cessatio illa cesset) iter arripiant a per se, vel per procuratores idoneos, cum munimentis & actis ad negotium ipsum spectantibus, ad sedem Apostolicam veniendi: & continuatis dietis, quam cito commode poterint, se Apostolico conspectui representent: ut partibus praesentibus, aut una praesente, altera non veniente vel mittente, examinato negotio apud sedem eandem, pars quae culpabilis inventa fuerit in praemissis, praeter alias poenas à dictis canonibus institutas, si Romano Pontifici videbitur expedire, poena docente cognoscat quantum exceperit, quae cessationi facte rationabiliter causam dedit: vel quae sine rationabili & manifeste causa cessavit. Parre insuper à divinis cessante, supra scripta b tam in cessando, quam in veniendo sive mittendo ad sedem Apostolicam non servante, non servetur cessatio: sed ea non obstant (ut prius) in ipsa ecclesia celebretur.

CAP. IX.

Trima poenae constitutionem de bonis dignitatum vel ecclesiarum vacantium, non occupandi per eos, ad quo collatio, vel custodia pertinet: nisi de speciali jure id ei competat, & contrafacientibus poenam imponit. Secundo offendit, de quibus bonis intelligatur, cum de speciali jure id alicui competat. Tertio dicitur, quia saepe, supra, eod. libro, de elect. dicit non esse correptam. Ioan. And.

Idem.

Praesenti prohibemus edicto, ne Episcopi, vel eorum superiores aut Abbates, seu quivis alii regulares vel seculares prelati, aut ecclesiasticae quaeunque persona, vacantibus dignitatibus, personaribus, prioratibus, vel ecclesiis quibuscumque sibi subiectis, seu ad collationem, ordinationem, praesentationem, vel custodiam pertinentibus, eorundem bona (mortuorum eorum rectoribus, vel ministris) in ipsis inventa, sive vacationis ipsorum tempore obvenientia, qua in utilitatem eorundem expendi, vel futuris debent successoribus fideliter refervari, occupare, aut in usus suos convertere quoquo modo praesumant: Nisi de speciali privilegio, vel consuetudine jam praescripta legitime, seu alia causa rationabili, hoc eidem competere dignoscatur.

Alioquin Episcopi & eorum superiores ab ingressu ecclesiae, ceteri vero ab officio & beneficio tandem coopto noverint se suspensos, quousque restitutionem fecerint de praedictis. Porro ubi ex privilegio vel consuetudine, seu alia de causa rationabili, sibi aliquis praedictorum asserit bona competere supra dicta: hoc de illis bonis solum debet intelligi, quae solutis debitis, si qua sint, & iis, quae fuerint necessaria pro servitoribus & ministris ac incumbendis oneribus usque ad novos redditus supportandis, congrue servatis, ex ipsis reperta fuerint superesse. Sane constitutionem, quam superius specialiter edidimus, contra capitula, collegia, conventus, seu singulares personas, bona cathedralium, vel regularium, aut collegiarum ecclesiarum vacantium occupantes, per constitutionem praesentem (quam in dignitatibus, personaribus, prioratibus, & ecclesiis aliis locum habere censuimus) nolumus in aliquo derogari.

a al. arripiat. b al. supradicta.

DE MAIORITATE ET OBEDIENTIA.

TITVLVS XVII.

CAP. I.

Capitulum, vel is, ad quem administratio pertinet vacante sede, eos absolvet, quos absolvere possit Episcopus si vivet, nisi à sede Apostolica id fuerit interdictum. Ioan. And.

Bonifacius VIII.

Episcopali sede vacante, potest capitulum, seu is ad quem Episcopalis iurisdicctio tunc temporis noceat, pertinere, iis, quibus possit Episcopus si viveret, ab excommunicationis sententia, sive juris, sive hominis fuerit, abolutionis beneficium impartiri. Nisi fuerit à sed. Apost. specialiter interdicta potestas.

DE PACTIS.

TITVLVS XVIII.

CAP. I.

Monachi habentes liberam à sede Apostolica sepulturam, si praesententur de non recipiendis aliquibus vel certis parochianis ecclesiae alicujus, servare compelluntur pactum: nec illos sepelire poterunt, licet apud eos elegerint sepeliri, cum per pactum privilegio renuncia-verint. Ioan. And.

Bonifacius VIII.

Pactum a cum rectore parochialis ecclesiae factura à vobis, ne aliquos vel certos ipsius ecclesiae parochianos recipiatis ad ecclesiasticam sepulturam, omnino servare debetis. Quoniam sepultura libera sit monasterio vestro ab Apostolica sede indulta: & illi apud vos elegerint sepeliri.

Cum per dictum pactum indulto hujusmodi derogetur.

CAP. II.

Pactum factum patri à filia dum tradebatur nuptus, quod dote contenta nullum habeat ad bona paterna regressum, si juraverit ad ipsa filia, omnino servare tenebitur. Ioan. And.

Idem.

Quamvis b pactum patri factum à filia dum nuptus tradebatur, ut dote contenta nullum ad bona paterna regressum haberet, improbet lex civilis: si tamen juramento non vi, nec dolo praestito, firmatum fuerit ab eadem, omnino servari debet. Cum non vergat in aeternae salutis dispendium, nec redundet in alterius detrimentum.

CAP. III.

Pacta inita per fratres praedicatorum vel minores vel alias mendicantes, cum rectoribus parochialium ecclesiarum super parochialibus juribus, si facta sunt per priores vel guardianos de conventuum ipsorum licentiam consensu, licet auctoritas sed. Apostolica non intervenierit, vel licentia prioris vel ministri generalis, aut magistri vel provincialis ministri, vel capituli provincialis servanda sunt: dummodo alia sint licita & honesta. b. d. Ioan. And.

Idem.

Quia ex eo, quod fratres praedicatorum, & minores, & alii mendicantes, compositiones & pacta cum prelati, capitulis, rectoribus & personis ecclesiarum, civitatum, castrorum, villarum & locorum, in quibus domus seu habitationes eorum existunt, super juribus parochialibus, vel aliis quibuscumque articulis ab eis vel eorum antecessoribus inita sive facta servare recusant: & ea eo preterito infringere moliantur, quia magistri aut ministri, vel prioris generalium seu provin-

a Vid. Antonium de Butris, cap. statutus, de translat. prelar. & Felinum in c. cum sit generalis de foro compet. b Vid. Matr. de Assuetu decif. 22. Purpuratum consil. 100. Hippolytum Marfilium singulari 173. incip. nonnulla de presentia. Alexan. consil. 23. lib. 8. & consil. 42. lib. 1. & Jason. consil. 23. vel. 4.